

[Hagen Hagensen]

Og så fik jeg ikke sagt en ting før, som jeg godt vil spørge ministeren om nu. Man kan efter forslaget ikke overdrage kravet på udbetaling af disse penge, ej heller kan der ske retsforfølgning. Gælder det også statens omsiggribende modregning, hvis den har skat til gode?

Anders Andersen (V):

Det var ministerens bemærkning om mulige forsinkelser. Jeg vil gerne sige til ministeren, at det vel ikke kan forsinke, hvis man hæver procenten fra 40 til 45, for de 45 pct. ligger jo nærmere ved det proportionalstræk, vi har, end de 40 pct.

Det kan vil heller ikke forsinke, hvis man ændrer det sådan, at kommunerne ikke skal betale de 20 pct. Det virker helt urimeligt og belastende, at f. eks. vestjyske kommuner, der har mange landmænd, der er i vanskeligheder, bliver pålagt at skulle betale 20 pct. Det er for øvrigt heller ikke en regel, vi har i lovgivningen i øvrigt, hvor man betaler tilskud til det ene eller det andet. Jeg tænker på Stålvæværket i Frederiksværk. Jeg tænker på de 1,2 mia kr., man betaler til skibsbygning på værfter, der ligger i forskellige kommuner. Der kræver man ikke af kommunerne, at de deltager i finansieringen af de opgaver, og derfor vil det heller ikke være rimeligt, at man gør det her. Det samme gælder med hensyn til de andre ting, jeg nævnte. Jeg tror ikke, at jeg nævnte noget, der kunne forsinke det. Jeg er godt klar over, at hvis det skulle udstrækkes til andre erhverv og det skulle ind i denne lov, så ville det forsinke det. Derfor tror jeg, at det er et problem, man må overveje ved siden af dette fremfor at gå ind i dette lovforslag.

Der var én ting, der bekymrede mig. Det var ministerens bemærkning om, at der var et eller andet beløb til rådighed til at løse landbrugets problemer, og hvis man brugte pengene her, så kunne man ikke bruge dem dér. Jeg vil gerne advare imod den tankegang. Jeg er godt klar over, at der selvfølgelig er en grænse for alting. Men jeg vil advare imod, at man stiller så små beløb til rådighed, at man ikke får løst landbrugets problemer, for så bliver de penge i virkeligheden smidt ud, uden at man får den aktivitetsforøgelse inden for landbruget, den beskæftigelsesforøgelse, der er behov for. Derfor kan

det ikke hjælpe, at man vil afgrænse det så snævert, at man, efter at man har lavet nogle foranstaltninger, alligevel ikke har fået løst landbrugets problemer.

Jeg tror, at man bliver nødt til at se på det med lidt større briller, end man har gjort hidtil. Man har snakket alt for længe om det. Hvis vi havde løst dette problem for 1½–2 år siden, så havde de beløb, der skulle stilles til rådighed, været betydelig mindre, og så havde vi været langt fremme med hensyn til aktivitetsudvidelse og beskæftigelsesudvidelse inden for landbruget. Derfor haster det med at få det løst, og det haster også med at få det løst på en sådan måde, at man virkelig får sat gang i det igen. Det er derfor, jeg er lidt betænkelig ved ministerens udtalelser.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Hr. Hagen Hagensen var allerede i sit første indlæg inde på, at man burde kunne gøre det her enklere. Det tror jeg faktisk ikke man kan, hvis man vil bevare grundkonstruktionen og undgå, at det koster 1.500 mill. kr. og ikke 450 mill. kr. i umiddelbar belastning af de offentlige finanser.

Vedrørende spørgsmålet om forfaldne og betalte renter er det igen betragtningen, at lige så lidt som denne ordning bør rette sig mod folk, der er gået konkurs, lige så lidt er det ikke særlig hensigtsmæssigt, at den retter sig mod nogle, som med sikkerhed gør det. Jeg kan godt se betragtningen om, at man ved at være mere rundhåndet, ved at tage ikke-betalte renter med, kunne redde nogle. Den situation tror jeg vi skal klare på anden måde. Jeg tror, at vi er nødt til i denne sammenhæng at opretholde kravet om, at der skal være sket betaling på det tidspunkt, ansøgningen indgives. Selve ordningens eksistens vil sammen med de andre foranstaltninger, der skal vedtages, bidrage til at lette landbrugernes mulighed for, hvis der i øvrigt er rimelige udsigter til, at deres økonomi kan blive føjet fornuftigt sammen igen, at låne penge midlertidigt til at betale forfaldne renter.

Modregningsspørgsmålet blev rejst. Der vil principielt ikke gælde andre regler på dette område end i almindelighed vedrørende skatter og afgifter.

Hr. Anders Andersen rejste spørgsmålet, om to typer af ændringer, en forhøjelse af